

Iránymutatások a felügyeleti felülvizsgálatról

Bevezetés

- 1.1. A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II.)¹ és a 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)² 16. cikkének megfelelően az EIOPA a felügyeleti felülvizsgálatra vonatkozó iránymutatásokat dolgozott ki. Ezek az iránymutatások a Szolvencia II. irányelv 36. cikkéhez kapcsolódnak. További idevágó rendelkezések különösen a Szolvencia II irányelv 27., 29., 34. és 71. cikke, 213. cikkének (2) bekezdése, valamint a 248., 249., 250. és 255. cikke.
- 1.2. Ezeknek az iránymutatásoknak a célja annak meghatározása, hogyan érhető el egy kockázatalapú, előre tekintő és arányos felügyeleti szemlélet a felügyeleti felülvizsgálatban.
- 1.3. A felügyeleti felülvizsgálat mindazokat a tevékenységet jelenti, amelyeket a felügyeleti hatóság a Szolvencia II. irányelv 36. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítése érdekében végez, beleértve azoknak a stratégiáknak, folyamatoknak és jelentési eljárásoknak az értékelését, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók a Szolvencia II-nek való megfelelés érdekében dolgoztak ki.
- 1.4. Ezeknek az iránymutatásoknak a célja tehát az egységes eredmények elérése a felügyeleti folyamatoknak és gyakorlatoknak a felügyeleti felülvizsgálat keretében történő közelítése révén, közben kellő rugalmasságot biztosítva a nemzeti felügyeleti hatóságoknak, hogy intézkedéseiket esetről esetre a megfelelő módon adaptálhassák, figyelembe véve az érintett biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok sajátosságait, saját piacaikat, valamint az egyéb felügyeleti prioritásokat.
- 1.5. Ezeknek az iránymutatásoknak az összefoglalása megtalálható az 1. iránymutatás magyarázatában foglalt diagramon és az ezekkel az iránymutatásokkal együtt közzétett „Felügyeleti felülvizsgálatra vonatkozó iránymutatások diagramján”³.
- 1.6. Azon biztosítói csoportok felügyeleti felülvizsgálatánál, ahol felügyeleti kollégium működik, ezek az iránymutatások figyelembe veszik a kollégiumok operatív működéséről szóló iránymutatásokat⁴, a kollégium konkrét koordinációs megállapodásait, valamint a felügyeleti kollégium által elfogadott további folyamatokat és terveket.
- 1.7. Ezeknek az iránymutatásoknak nem céljuk, hogy korlátozzák a csoportfelügyeleti hatóságot és a felügyeleti kollégiumot azokban a további értesítésekben vagy információmegosztási megállapodásokban, amelyek összhangban állnak a Szolvencia II. irányelvvvel, beleértve a felügyeleti

¹ HL L 331, 2010.12.15., 48–83 o.

² HL L 335, 2009.12.17., 1-155. o.

³ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

felülvizsgálat arányos, kockázatalapú, a Szolvencia II. irányelv 29. cikkének megfelelő megközelítését.

- 1.8. Azoknak a nemzeti felügyeleti hatóságoknak, amelyek egy kollégium tagjai, folyamatos feladatuk, hogy kommunikáljanak a kollégiummal, és bevonják azt a felügyeleti felülvizsgálatba, különösen akkor, amikor felügyeleti intézkedésre kerül sor, vagy amikor a biztosítók vagy viszontbiztosítók, illetve biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok pénzügyi nehézségekkel néznek szembe. Adott esetben a magyarázat a különböző követelményekre és iránymutatásokra vonatkozó hivatkozásokkal kiegészített példákat tartalmaz. Az iránymutatások címetzei a Szolvencia II. szerinti felügyeleti hatóságok.
- 1.9. Ezeket az iránymutatásokat a nemzeti felügyeleti hatóságok által végzett felügyeleti felülvizsgálatra kell alkalmazni minden biztosítóra és viszontbiztosítóra vonatkozóan, így a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó egyedi vállalkozásokra és a 213. cikk (2) bekezdése szerinti csoportfelügyelet alá tartozó biztosítási és viszontbiztosítási csoportokra (a továbbiakban: biztosítói csoportok) egyaránt. Az iránymutatásoknak a biztosítói csoportok felügyeleti felülvizsgálatára történő alkalmazásával kapcsolatban a következőket kell figyelembe venni⁵:
- A 10., 16., 18., 21., 35., 37. és 40. iránymutatás csoport-specifikus, és csak a csoportfelügyeleti hatóságra vonatkozik, a 37. és 40. iránymutatás kivételével, amelyek a csoportfelügyeleti hatóságra és az egyes nemzeti felügyeleti hatóságokra is vonatkozhatnak;
 - A 15. és 17. iránymutatás csak az egyes biztosítók és viszontbiztosítók felügyeleti hatóságaira vonatkozik, nem alkalmazható a felügyeleti hatóságokra azok csoportfelügyeleti hatósági szerepében. A csoportfelügyeleti hatóságnak a megfelelő, 16. és 18. iránymutatásnak kell megfelelnie;
 - Az 5., 6., 7., 11., 13., 19., 21., 23., 25., 28., 29., 32., 37., 39. és 40. iránymutatás olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyeket csak akkor kell alkalmazni, ha a biztosítói csoportnak van a Szolvencia II. irányelv 248. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott kollégiuma. Ezek a rendelkezések vonatkozhatnak mind a csoportfelügyeleti hatóságra, mind pedig az egyes biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a kollégiumhoz tartozó nemzeti felügyeleti hatóságaira, kivéve a 21. iránymutatást, mely csak a csoportfelügyeleti hatóságra vonatkozik.
- 1.10. Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 216. cikke alapján nemzeti szintű csoportfelügyelet került bevezetésre, ezeket az iránymutatásokat értelemszerűen alkalmazni kell mind a Szolvencia II. irányelv 216. cikke alapján nemzeti szinten végzett csoportfelügyeletre, mind pedig a Szolvencia II. irányelv 213. cikkének (2) bekezdése alapján végzett csoportfelügyeletre.

⁵ A csak az egyes vállalkozásokra, csak a csoportokra, illetve a mindkettőre vonatkozó iránymutatásokat megadó táblázatot a nyilvános konzultáció magyarázatával együtt közzétett függelék tartalmazza.

1.11. Ezeknek az iránymutatásoknak az alkalmazása céljából az alábbi fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- Ezeknek az iránymutatásoknak a csoportfelügyeleti hatóságokra való alkalmazásakor:
 - a „nemzeti felügyeleti hatóság” kifejezés arra a felügyeleti hatóságra vonatkozik, amely a Szolvencia II. irányelv 247. cikkének (1) bekezdése értelmében a csoportfelügyeletért felel;
- Ezeknek az iránymutatásoknak a csoportfelügyeleti hatóságra való alkalmazásakor a „biztosítók és viszontbiztosítók” kifejezés a „biztosítói csoportokra” vonatkozik (a 12., 19., 33., 36. és 38. iránymutatás kivételével, melyek a csoportokra és a csoporton belüli vállalkozásokra egyaránt vonatkoznak);
- A „csoportfelügyeleti hatóság” arra a felügyeleti hatóságra vonatkozik, amely teljesíti a Szolvencia II. irányelv 247. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat;
- „Kollégium”: a Szolvencia II. irányelv 212. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott felügyeleti kollégium;
- „Tagok” és „résztevők”: a kollégiumok operatív működéséről szóló iránymutatásokban meghatározott tagok és résztvevők;
- „Helyszíni vizsgálat”: szervezett értékelés vagy hivatalos kiértékelés, amelyre a felügyelt vállalkozás helyszínén vagy annak a szolgáltatójának a helyszínén kerül sor, amelyhez a felügyelt vállalkozás feladatköröket szervezett ki, és mely a vállalkozáshoz eljuttatott dokumentum kiadásához vezet.

1.12. Az ezekben az iránymutatásokban nem definiált kifejezések a bevezetésben hivatkozott jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.

1.13. Ezeket az iránymutatásokat 2016. január 1-jétől kell alkalmazni.

I. szakasz - Általános felügyeleti felülvizsgálat

1. iránymutatás – A felügyeleti felülvizsgálat lebonyolítása

1.14. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a felügyeleti felülvizsgálat elvégzése során, elismerve a rugalmasság és a felügyeleti mérlegelés szükségességét, biztosítania kell, hogy a felügyeleti felülvizsgálat az ezekben az iránymutatásokban leírt három részfolyamatból álljon: a kockázatértékelési keretrendszerből, a részletes felülvizsgálatból és a felügyeleti intézkedésekből.

2. iránymutatás – A felügyeleti felülvizsgálat egységessége

1.15. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a felügyeleti felülvizsgálatot az idők során, a különböző biztosítóknál és viszontbiztosítóknál, valamint a nemzeti felügyeleti hatóságon belül egységesen alkalmazzák.

3. iránymutatás – Arányosság a felügyeleti felülvizsgálatban

1.16. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy az arányosság elve a felügyeleti felülvizsgálat minden szakaszában érvényesüljön.

4. iránymutatás – Felügyeleti mérlegelés a felügyeleti felülvizsgálat során

1.17. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a felügyeletet végzők a felügyeleti felülvizsgálat minden szakaszában éljenek a felügyeleti mérlegeléssel. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a felügyeleti felülvizsgálat kellően rugalmas legyen ahhoz, hogy lehetővé tegye a megfelelő felügyeleti mérlegelés alkalmazását.

5. iránymutatás - Folyamatos kommunikáció a biztosítókkal és viszontbiztosítókkal

1.18. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a hatékony felügyelet elősegítése érdekében megfelelő szintű kommunikációt kell biztosítania a nemzeti felügyeleti hatóság és a biztosítók és viszontbiztosítók munkatársai között a felügyeleti felülvizsgálat teljes időtartama alatt.

1.19. Kollégium megléte esetén a felügyelt vállalkozásokkal való kommunikációt a kollégiumok operatív működéséről szóló iránymutatások 15. iránymutatásában leírt módon kell összehangolni.

6. iránymutatás – Folyamatos kommunikáció más felügyeleti hatóságokkal, és azok bevonása

1.20. A nemzeti felügyeleti hatóságnak megfelelő szintű kommunikációt kell folytatnia más, releváns nemzeti felügyeleti hatóságokkal, és biztosítania kell azok kellő mértékű bevonását a felügyeleti felülvizsgálat teljes időtartama alatt.

1.21. A harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal folytatott kommunikációnak összhangban kell lennie az esetlegesen fennálló, releváns egyetértési megállapodással.

1.22. Kollégium megléte esetén a kommunikációnak a vonatkozó követelményeket és iránymutatásokat kell követnie.

7. iránymutatás - Az egész piacra kiterjedő kockázatok bevonása a felügyeleti felülvizsgálatba

- 1.23. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a felügyeleti felülvizsgálat során mindenkor figyelembe kell vennie az egész piacra kiterjedő elemzéseket.
- 1.24. Kollégium megléte esetén a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie minden releváns, az egész piacra kiterjedő elemzés eredményeit, melyet a kollégiumon belül megosztottak.

8. iránymutatás - Dokumentáció

- 1.25. A nemzeti felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell a felügyeleti felülvizsgálat következtetéseit alátámasztó információk dokumentálásáról, és arról, hogy azok könnyen hozzáférhetőek legyenek a nemzeti felügyeleti hatóságon belül, miközben a megfelelő titoktartási előírásokat is betartja ezekkel az információkkal kapcsolatban.

9. iránymutatás – A felügyeleti felülvizsgálat irányítása és rendszeres felülvizsgálata

- 1.26. A nemzeti felügyeleti hatóságnak megfelelő irányítási mechanizmussal kell rendelkeznie ahhoz, hogy megfelelően figyelemmel kísérhesse a felügyeleti felülvizsgálat lebonyolítását.
- 1.27. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a folyamatos megfeleléség biztosítása érdekében rendszeresen felül kell vizsgálnia a felügyeleti felülvizsgálat végrehajtásához használt módszerét.

10. iránymutatás – A biztosítói csoport felügyeleti felülvizsgálatának hatálya és célterülete

- 1.28. A csoportfelügyeleti hatóságnak a csoportfelügyeletnek a Szolvencia II. irányelv III. címének I. fejezetében leírt hatályával és alkalmazásának eseteivel összhangban kell alkalmaznia a felügyeleti felülvizsgálatot, figyelembe véve a biztosítói csoport legfőbb anyavállalatának típusát, központi irodájának földrajzi elhelyezkedését (EGT-n belüli vagy harmadik országbeli), az esetleges harmadik ország egyenértékűségét, valamint a pénzügyi konglomerátummal kapcsolatos esetleges szempontokat.
- 1.29. A csoportfelügyeleti hatóságnak a felügyeleti felülvizsgálat során figyelembe kell vennie a biztosítói csoporthoz tartozó minden releváns jogalanyt, beleértve mind a szabályozott és nem szabályozott jogalanyokat, mind pedig és az EGT-beli és nem EGT-beli jogalanyokat.
- 1.30. A csoportfelügyeleti hatóságnak a csoportspecifikus kérdésekre kell összpontosítania, köztük a következőkre:
- a) a biztosítói csoport csoporton belüli ügyletei, összetettsége és belső kapcsolatrendszere;
 - b) a csoport kockázati profilja, beleértve az esetleges diverzifikációs hatásokat, kockázatkoncentrációkat és a biztosítói csoporton belüli kockázatáthárításokat;

- c) bármely egyéb, a csoport szempontjából felmerülő kockázat, ideértve a csoportszinten, például a nem biztosítással foglalkozó tagok következtében felmerülő kockázatokat;
- d) a csoport irányításának és stratégiájának aspektusai, ideértve a fennálló vagy potenciális összeférhetetlenségeket;
- e) az egész csoportra kiterjedő kockázatkezelés szempontjai, ideértve az esetleges központi kockázatkezelési feladatköröket; és
- f) a csoport tőkéjének kezelése a csoport által, beleértve a biztosítói csoporton belüli átruházhatóságot és hozzárendelést.

II. szakasz - A felügyeleti felülvizsgálat információforrásai

11. iránymutatás – A felügyeleti felülvizsgálat információforrásai

- 1.31. A nemzeti felügyeleti hatóságnak adott esetben a felügyeleti felülvizsgálat teljes időtartama alatt figyelembe kell vennie különböző forrásokból származó információkat, ideértve az alábbi forrásokat:
- a) a biztosító vagy viszontbiztosító, illetve a biztosítói csoport: mennyiségi jelentési mintadokumentumok, rendszeres felügyeleti jelentés, fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés, ORSA-jelentés, a vállalkozásra vagy csoportra vonatkozó egyéb információk, a nemzeti felügyeleti hatóság által a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, illetve a biztosítói csoporttól bekért egyéb információk;
 - b) maga a nemzeti felügyeleti hatóság vagy csoportfelügyeleti hatóság: korábbi időszakokra vonatkozó információk, korai előrejelző mutatók, kockázati mutatók, a biztosítókkal és viszontbiztosítókkal kapcsolatos korábbi megállapítások, tematikus felülvizsgálatok, stresszteszt-eredmények;
 - c) a kollégium: a kockázatértékelési keretrendszer egyedi eredményei, a kollégiumon belül megosztott, egyedi felügyelési tervek, a kollégiumi munkaterv, a kollégiumon belül megosztott bármely releváns elemzés, felülvizsgálat vagy felügyeleti intézkedés;
 - d) más, hatáskörrel rendelkező hatóságok;
 - e) más, külső felek: piaci és ágazati információk, fogyasztói vagy iparági szervezetek és szövetségek információi, szakmai kutatási beszámolók, sajtó- és médiainformációk.

III. szakasz - Kockázatértékelési keretrendszer

12. iránymutatás - A kockázatértékelési keretrendszer struktúrája és használata

- 1.32. A nemzeti felügyeleti hatóságnak kockázatértékelési keretrendszert kell használnia azoknak a jelenlegi és jövőbeni kockázatoknak az azonosítására és felmérésére, amelyekkel a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak szembe kell, vagy potenciálisan szembe kell nézniük, beleértve a biztosítók és

viszontbiztosítók kapacitását az ilyen kockázatok azonosítására, mérésére, figyelemmel kísérésére, kezelésére és jelentésére.

1.33. A nemzeti felügyeleti hatóságnak ezt a megközelítést kell alkalmaznia az alábbiak céljából:

- a) a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony felügyeletének megvalósítása;
- b) a felügyeleti tevékenységek prioritási sorrendjének meghatározása;
- c) a rendszeres felügyeleti jelentések gyakoriságának meghatározása;
- d) a helyszínen kívüli elemzések és a helyszíni vizsgálatok hatályának, mélységének és gyakoriságának, vagy a biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletéhez szükséges bármely más dolognak a meghatározása.

13. iránymutatás – A kockázatértékelési keretrendszer hatálya

1.34. A nemzeti felügyeleti hatóságnak kockázatalapú, előre tekintő felügyeleti megközelítést kell alkalmaznia, mely az alábbi szakaszokban valósul meg:

- a) információk értékelése;
- b) a biztosítók és viszontbiztosítók hatásbesorolásának meghatározása;
- c) a biztosítók és viszontbiztosítók kockázati besorolásának meghatározása;
- d) a kockázatértékelési keretrendszer eredményének meghatározása;
- e) felügyelési terv készítése és a felügyelet intenzitásának meghatározása.
- f) a biztosítói csoportok esetében, a Szolvencia II. irányelv 248. cikkének (2) bekezdése szerinti kollégium megléte esetén, adott esetben a felügyelési terv szempontjainak beépítése a kollégium munkatervébe.

14. iránymutatás – Az információk értékelése

1.35. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a rendszeres jelentések beérkezésekor el kell végeznie legalább az információk magas szintű értékelését, és meg kell vizsgálnia, hogy szükség van-e a kockázatkezelési keretrendszer elemeinek újraértékelésére.

15. iránymutatás – Vállalkozások hatásbesorolásának meghatározása

1.36. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a kockázatértékelési keretrendszer részeként el kell végeznie minden biztosító és viszontbiztosító potenciális hatásának értékelését. Ennek az értékelésnek tükröznie kell, hogy egy adott vállalkozás fizetésektelensége potenciálisan milyen hatással lehet a szerződőire, a kedvezményezettjeire és a piacra.

1.37. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a hatás szempontjából minden vállalkozást egy 4 kategóriából álló skálán kell elhelyeznie, melyen az „1. hatás-kategória” a szerződőkre, a kedvezményezettekre és a piacra gyakorolt legkisebb hatást, a „4. hatás-kategória” pedig a szerződőkre, a kedvezményezettekre és a piacra gyakorolt legnagyobb hatást jelenti.

16. iránymutatás – Csoportok hatásbesorolásának meghatározása

- 1.38. A csoportfelügyeleti hatóságnak a csoportkockázat-értékelési keretrendszer részeként el kell végeznie minden biztosítói csoport hatásértékelését
- 1.39. A biztosítói csoport szintjén végzett hatásbesorolásnak tükröznie kell, hogy a biztosítói csoport fizetéképtelensége a csoportot alkotó jogalanyokon keresztül potenciálisan milyen hatással lehet a csoport szerződőire, kedvezményezettjeire és azokra a piacokra, melyeken a biztosítói csoport tevékenykedik.
- 1.40. A csoportfelügyeleti hatóságnak a hatásbesorolás meghatározásakor figyelembe kell vennie a biztosítói csoport összetettségét és belső kapcsolatrendszerét.
- 1.41. A csoportfelügyeleti hatóságnak a hatás szempontjából minden biztosítói csoportot egy 4 kategóriából álló skálán kell elhelyeznie, melyen az „1. hatás-kategória” a biztosítói csoport által a szerződőkre, a kedvezményezettekre és a piacra gyakorolt legkisebb hatást, a „4. hatás-kategória” pedig a biztosítói csoport által a szerződőkre, a kedvezményezettekre és a piacra gyakorolt legnagyobb hatást jelenti.

17. iránymutatás – Vállalkozások kockázati besorolásának meghatározása

- 1.42. A nemzeti felügyeleti hatóságnak azonosítania és értékelnie kell azokat a jelenlegi és jövőbeni kockázatokat, amelyekkel a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak szembe kell, vagy potenciálisan szembe kell nézniük, ideértve a vállalkozás ellenálló képességét az olyan lehetséges eseményekkel vagy a gazdasági körülmények jövőbeni változásaival szemben, amelyek kedvezőtlen hatással lehetnek az általános pénzügyi helyzetére, továbbá a vállalkozás életképességét, valamint képességét a szerződőkkel és kedvezményezettekkel szembeni kötelezettségei teljesítésére abban az esetben, ha a kockázatok bekövetkeznek.
- 1.43. A nemzeti felügyeleti hatóságnak ezt a kockázat-azonosítást és -értékelést minden biztosítóra és viszontbiztosítóra vonatkozóan el kell végeznie, figyelembe véve az egyes vállalkozások szempontjából releváns mennyiségi és minőségi kritériumokat, valamint intézkedéseket.
- 1.44. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a biztosítókat és viszontbiztosítókat egy 4 kategóriából álló kockázati skálán kell elhelyeznie, amely a megvalósuló kockázatoknak való legjobb ellenálló képességet jelölő „1. kockázati osztálytól” a megvalósuló kockázatoknak való legrosszabb ellenálló képességet jelölő „4. kockázati osztályig” terjed.

18. iránymutatás – Biztosítói csoportok kockázati besorolásának meghatározása

- 1.45. A csoportfelügyeleti hatóságnak azonosítania és értékelnie kell a biztosítói csoportot érintő, jelenlegi és jövőbeni, csoportszintű kockázatokat, beleértve a csoport ellenálló képességét az olyan lehetséges eseményekkel vagy a gazdasági körülmények jövőbeni változásaival szemben, amelyek kedvezőtlen hatással lehetnek az általános pénzügyi helyzetére, továbbá a biztosítói csoport életképességét, valamint a csoportot alkotó egyes biztosítók és viszontbiztosítók képességét a szerződőkkel és kedvezményezettekkel szembeni kötelezettségei teljesítésére abban az esetben, ha a kockázatok bekövetkeznek.

szembeni kötelezettségeik teljesítésére abban az esetben, ha a kockázatok bekövetkeznek.

- 1.46. A csoportfelügyeleti hatóságnak a biztosítói csoport kockázatainak értékelésekor figyelembe kell vennie a 10. iránymutatásban ismertetett csoportspecifikus kérdéseket.
- 1.47. A csoportfelügyeleti hatóságnak ezt a kockázat-azonosítást és -értékelést minden biztosítói csoportra vonatkozóan el kell végeznie, figyelembe véve a biztosítói csoport szempontjából releváns mennyiségi és minőségi kritériumokat, valamint intézkedéseket.
- 1.48. A csoportfelügyeleti hatóságnak minden biztosítói csoportot egy 4 kategóriából álló kockázati skálán kell elhelyeznie, amely a megvalósuló kockázatoknak való legjobb ellenálló képességet jelölő „1. kockázati osztálytól” a megvalósuló kockázatoknak való legrosszabb ellenálló képességet jelölő „4. kockázati osztályig” terjed.

19. iránymutatás - A kockázatértékelési keretrendszer eredményének meghatározása

- 1.49. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítani kell, hogy a kockázatértékelési keretrendszer eredménye minden biztosító és viszontbiztosító, illetve csoport esetében tartalmazza – kombinálva vagy külön-külön – a hatásbesorolást és a kockázati besorolást, és hogy ezeket a többi releváns felügyeleti információval együtt felhasználják a felügyelési terv kidolgozásához.
- 1.50. Kollégium megléte esetén a (csoportszintű vagy egyedi) kockázatértékelési keretrendszer eredményeinek cseréjekor a csoportfelügyeleti hatóságnak és a többi felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie ismertetni az eredmény indoklását, hogy a kollégium közös képet alkothasson a biztosítói csoport kockázatairól.

20. iránymutatás - Felügyelési terv készítése és a felügyelet intenzitásának meghatározása

- 1.51. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a kockázatértékelési keretrendszer eredményét az azonosított kockázatok részletes adataival, a nemzeti felügyeleti hatóság különböző prioritásaival és korlátaival, valamint az egyéb releváns felügyeleti információkkal együtt felhasználva kell elkészítenie a felügyelési tervet.
- 1.52. A felügyelési tervben minden egyes vállalkozásra vonatkozóan rögzíteni kell a felügyeleti tevékenységek gyakoriságát és intenzitását. A felügyelési tervnek arányosnak kell lennie a vállalkozás jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

21. iránymutatás – A csoportfelügyelési terv és a kollégium munkatervének egymásra hatása

- 1.53. Kollégium megléte esetén a csoportfelügyeleti hatóságnak a csoportfelügyelési terv releváns aspektusait (a kollégiumok operatív működéséről szóló iránymutatások 12. iránymutatásának megfelelően) be kell építenie a kollégium munkatervébe a kollégiumon belül történő megvitatás és intézkedés céljából.

- 1.54. A kollégium munkatervének a csoportfelügyeleti felülvizsgálattal kapcsolatban tartalmaznia kell:
- a) a csoportkockázat-értékelési keretrendszer eredményeként kiemelt figyelemben részesülő fő kockázatok leírását;
 - b) a csoportfelügyelési terv alapján a kollégiumon belül elvégzendő tevékenységek leírását és indoklását;
 - c) a biztosítói csoporthoz tartozó releváns jogalanyok és azok felügyeleti hatóságainak megnevezését, melyektől a csoportfelügyeleti hatóság várhatóan információkat kér.

22. iránymutatás – A felügyelési terv irányítása

- 1.55. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a felügyelési terv megfeleltetése a felügyeleti hatóságon belül megfelelő felügyelet és belső irányítás hatálya alá tartozzon.

23. iránymutatás – Értesítés a rendszeres felügyeleti jelentés gyakoriságáról

- 1.56. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a lehető leghamarabb, de legalább három hónappal a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi évének zárása előtt értesítenie kell a biztosítókat és viszontbiztosítókat a megkövetelt rendszeres felügyeleti jelentés gyakoriságáról, legyen az egy, két vagy három évenkénti, valamint a gyakoriság azt követő megváltozásáról.
- 1.57. A gyakoriságra vonatkozó döntésnek figyelembe kell vennie legalább a kockázatértékelési keretrendszer eredményét, az egyéb felügyeleti információkat és a felügyeleti mérlegelést.
- 1.58. Kollégium megléte esetén a felügyeleti hatóságoknak a rendszeres felügyeleti jelentés gyakoriságának megváltozásáról értesíteniük kell a csoportfelügyeleti hatóságot, adott esetben a biztosítók és viszontbiztosítók értesítését megelőzően.

24. iránymutatás – A kockázatértékelési keretrendszer aktualizálása

- 1.59. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a felügyeleti felülvizsgálat során folyamatosan vizsgálnia kell, hogy szükség van-e a kockázatértékelési keretrendszer eredményének aktualizálásra.

IV. szakasz – Részletes felülvizsgálat

25. iránymutatás – Részletes felülvizsgálati tevékenységek

- 1.60. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a részletes felülvizsgálati tevékenységeket, legyenek azok helyszínen kívüli elemzések vagy helyszíni vizsgálatok, a felügyelési terv alapján, minden releváns információt figyelembe véve, a kockázatértékelési keretrendszerben azonosított kockázati területekre összpontosítva kell elvégeznie.
- 1.61. Kollégium megléte esetén a felügyeleti hatóságoknak a részletes felügyeleti tevékenységek végrehajtásakor a kollégium munkatervét is szem előtt kell

tartaniuk más nemzeti felügyeleti hatóságoknak a kollégiumok operatív működéséről szóló iránymutatások szerinti részvétele tekintetében.

26. iránymutatás – További információk igénylése a részletes felülvizsgálat során

1.62. A nemzeti felügyeleti hatóságnak adott esetben értékelnie kell, hogy szükség van-e további információkra a vállalkozástól, beleértve a különböző típusú adatokat, elemzéseket, valamint a vállalkozás által elvégzendő feladatokat. A felügyeleti hatóságnak olyan időkeretet kell meghatároznia a kiegészítő információk benyújtására, amely lehetővé teszi a vállalkozás számára az adatszolgáltatás teljesítését.

27. iránymutatás – A részletes felülvizsgálat következtetései

1.63. A nemzeti felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a részletes felülvizsgálat fő megállapításai és következtetései rögzítésre kerüljenek, és felügyeleti célokra belsőleg elérhetőek legyenek.

28. iránymutatás - Helyszínen kívüli részletes elemzések

1.64. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a felügyelési tervben rögzítettek szerint, kollégium megléte esetén a kollégium munkatervét figyelembe véve, az információknak a kockázatértékelési keretrendszerben végzett, magas szintű értékelésén túlmutató, további tevékenységekhez helyszínen kívüli elemzéseket kell folytatnia a megjelölt kockázati területekre összpontosítva.

29. iránymutatás – Helyszíni vizsgálatok

1.65. A nemzeti felügyeleti hatóságnak rendszeres helyszíni vizsgálatokat kell végeznie, ha azt a felügyelési terv tartalmazza, kollégium megléte esetén figyelembe véve a kollégium munkatervét, illetve adott esetben egyéb, eseti, helyszíni vizsgálatokat kell végeznie.

30. iránymutatás – A helyszíni vizsgálatok irányítása

1.66. A nemzeti felügyeleti hatóságnak megfelelő irányítási mechanizmussal kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy megfelelően figyelemmel kövesse a helyszíni vizsgálatok.

31. iránymutatás - Helyszíni vizsgálatok esetén követendő folyamat

1.67. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a helyszíni vizsgálatok esetében a következő szakaszokat kell figyelembe vennie: előkészítés, helyszíni munkavégzés, írásos következtetések.

32. iránymutatás - Helyszíni vizsgálatok írásos következtetései

1.68. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a helyszíni vizsgálatok következtetéseit írásban el kell juttatnia a biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz, és lehetőséget kell biztosítania arra, hogy a vállalkozás a hatóság által megszabott, ésszerű időkereten belül válaszoljon azokra. A felügyeleti hatóságnak a következtetéseket a vállalkozást ténylegesen irányító, az adott kontextusban megfelelő személyekhez kell eljuttatnia.

1.69. Ha a helyszíni vizsgálatban más felügyeleti hatóságok is közreműködnek, a felügyeleti hatóságoknak meg kell vitatniuk a következtetéseket, mielőtt

eljuttatnák azokat a biztosítói csoporthoz tartozó adott biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz.

V. szakasz – Felügyeleti intézkedések

33. iránymutatás – A felügyeleti intézkedésekhez vezető ügyek azonosítása

1.70. A nemzeti felügyeleti hatóságnak a részletes felülvizsgálat következtései alapján azonosítania kell minden gyengeséget, valamint tényleges vagy potenciális hiányosságot és követelményeknek való meg nem felelést, amely ahhoz vezethet, hogy a hatóság felügyeleti intézkedéseket alkalmaz.

34. iránymutatás - Gyengeségek, hiányosságok és meg nem felelések jelentőségének értékelése

1.71. Az intézkedésekre vonatkozó döntéshez a nemzeti felügyeleti hatóságnak értékelnie kell a részletes felülvizsgálatban azonosított gyengeségek, valamint tényleges vagy potenciális hiányosságok és meg nem felelések jelentőségét.

35. iránymutatás - Gyengeségek, hiányosságok és meg nem felelések azonosítása és jelentőségének értékelése a csoport szintjén

1.72. A csoportfelügyeleti hatóság a csoport szemszögéből azonosítja és értékeli a gyengeségeket, valamint a tényleges vagy potenciális hiányosságokat és meg nem feleléseket, figyelembe véve a biztosítói csoport szerkezetének és tevékenységének sajátosságait és a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport belső kapcsolatrendszerét.

1.73. A csoportfelügyeleti hatóságnak vizsgálnia kell, hogy a gyengeségekre, tényleges vagy potenciális hiányosságokra és meg nem felelésekre vonatkozóan a csoport szemszögéből tett megállapítások a biztosítói csoport egészéhez vagy csak meghatározott biztosítókhoz és viszontbiztosítókhoz kapcsolódnak-e.

36. iránymutatás - Különböző szituációkban eltérő intézkedéseket kell alkalmazni

1.74. A nemzeti felügyeleti hatóság által alkalmazott intézkedéseknek igazodniuk kell a biztosítók és viszontbiztosítók gyengeségeinek és tényleges vagy potenciális hiányosságainak vagy meg nem feleléseinek jelentőségéhez.

37. iránymutatás - Döntés a csoportszintű, illetve egyedi szintű intézkedésekről

1.75. Az érintett biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletéért felelős nemzeti felügyeleti hatóságoknak, illetve a biztosítói csoport egészéhez kapcsolódó intézkedések esetén a csoportfelügyeleti hatóságnak a gyengeségekre, tényleges vagy potenciális hiányosságokra és meg nem felelésekre vonatkozó megállapításoknak a hatóság általi elemzése alapján kell megtennie a szükséges intézkedéseket az érintett vállalkozással szemben.

1.76. Amennyiben a csoport és az egyes vállalkozások szintjén is intézkedésekre kerül sor, a csoportfelügyeleti hatóságnak és a felügyeleti hatóságoknak adott esetben össze kell hangolniuk az intézkedéseket, hogy növeljék azok hatékonyságát.

38. iránymutatás – Az intézkedések végrehajtásának irányítása

1.77. A nemzeti felügyeleti hatóságnak megfelelő irányítási folyamattal kell rendelkeznie a felügyeleti intézkedések végrehajtására vonatkozóan, amely biztosítja azok következetes, arányos és objektív módon való alkalmazását, valamint megfelelő dokumentálását.

39. iránymutatás - Értesítés az intézkedésekről

1.78. A nemzeti felügyeleti hatóságnak írásban, kellő időben értesítenie kell a vállalkozást azokról a konkrét intézkedésekről, amelyeket a vállalkozásnak végre kell hajtania. Az értesítésben adott esetben meg kell adni a megfelelő időkeretet, amelyen belül a vállalkozásnak el kell végeznie az intézkedéseknek való megfeleléshez szükséges teendőket.

1.79. Kollégium megléte esetén, ha egynél több felügyelet alkalmaz intézkedéseket, a felügyeleti hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kommunikációs stratégia összehangolásának lehetőségét.

40. iránymutatás – Kollégiumon belüli kommunikáció

1.80. Kollégium megléte esetén a nemzeti felügyeleti hatóságnak adott esetben tájékoztatnia kell a csoportfelügyeleti hatóságot az alkalmazott felügyeleti intézkedésekről.

41. iránymutatás – A biztosítók és viszontbiztosítók által történő végrehajtás figyelemmel kísérése

1.81. A nemzeti felügyeleti hatóságnak figyelemmel kell kísérnie, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megfelelően hajtják-e végre az intézkedéseket.

42. iránymutatás – A felügyeleti intézkedések felülvizsgálata

1.82. A nemzeti felügyeleti hatóságnak felül kell vizsgálnia az intézkedéseket, és a vállalkozás által végrehajtott felügyeleti intézkedés hatékonysága alapján aktualizálnia kell a felügyelési tervet.

Megfelelési és jelentési szabályok

1.83. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

1.84. Az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti kereteikbe.

1.85. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.

1.86. Amennyiben eddig a határidőig nem érkezik válasz, az adott, hatáskörrel rendelkező hatóságot úgy tekintik, hogy nem felelt meg a jelentéstételnek, és ekként kerül jelentésre.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

1.87. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA felülvizsgálhatja.